כי פליגי במקצה מקום כולי –

When do they argue; when he sets aside a place, etc.

OVERVIEW

The איכא דאמרי maintains that regarding מהזרת בצדי הרחבה, all agree that he pays מה (for it is considered שהזיקה); the argument between רב ושמואל is where the owner set aside part of his domain for the תוספות. Our תוספות מחלוקת מקום and what is the reasoning behind the מקצה מקום (who maintains ביים).

שכנס לתוך שלו והניח מקרקעו לבני רשות הרבים -

מקצה מקום means that he retreated into his property and left some of his land for the people who walk in the רה"ר.

ולא שהפקיר רשותו דאם כן הוי רשות הרבים גמור אלא הניח לשטוח שם פירותיו But it does not mean that he abandoned his property, for then it would be a complete רה"ר (and all would agree that he is פטור [for it is רה"ר but rather he left that land open (he did not build up to his property line) in order to (occasionally) spread out his fruit on this open land -

- אבל כל זמן שאין פירות שם יש רשות לבני רשות הרבים להלך שם however, as long as there is no fruit there, the people of the רה"ר have permission to walk there. This concludes the description of מקצה מקום לרה"ר.

תוספות will now explain the differing opinions of רב ושמואל:

- ימסקינן פלוגתא דרב דאמר דחשיב שן ברשות הרבים אפילו² אין יכולין לאכול בלא חיזור³ And we (may) conclude regarding the argument that ארם של who maintains that by it is considered שן ברה"ר (פטור), this is valid even if the animals cannot eat from this מקצה מקום without היזור, nevertheless he is

דלא דמי למחזרת בצידי הרחבה דחייב -

For it is not similar to צדי הרחבה by צדי הרחבה where רב maintains that he is - חייב

דצידי הרחבה הם גבוהים ורחבים ומובדלים ממנו וחשובים חצר הניזק - Because צדי הרחבה are higher than the רחבה and are wide and separated from the בחמה and therefore are considered as חצר הניזק (especially since the בממה can eat

¹ However, if he would never allow the בני רה"ר to walk there, all would agree that it is considered חצר הניזק.

תוספות differs from רש"י in this. See רש"י ד"ה במקצה who states; ונכנסה שם בהמה דרך הלוכה ואכלתן.

תוספות may derive this from the syntax of the גמרא which states ל"ש אלא מחזרת (that he is הייב בצדי הרחבה), however מקצה is פטור (even if מקצה מקום).

from it only through היזור -

אבל מקצה מקום שוה הוא לרשות הרבים -

However by מקצה מקום, the left open space is level with the רה"ר, so it cannot be considered חצר הניזק, but rather part of the רה"ר -

ישמואל אמר חייבת משום שהפירות מונחין ברשותו והוי חצר הניזק However, חייב maintains that by מקצה מקום he is הייב, since the פירות are lying in his domain, so it is חצר הניזק -

אף על פי שיש רשות לבהמות לדרוס אצלה:

Even though the animals have permission to tread near this area, nevertheless it still remains his property.

SUMMARY

מקצה מקום means he allows the בני רה"ר to walk in this open area adjacent to the רה"ר when he is not using it. According to במור is רב מקצה פטור ע"י היזור even ע"י היזור since it is level with the ה"ר (it is considered שמואל maintains that he is הייב since it always remains his domain.

THINKING IT OVER

- 1. תוספות stated previously⁴ that if the מזיק וניזק both have permission for their oxen to be there, but only the ניזק has permission to have his פירות there, it is not considered מזיק has permission for his ox to be there, and nevertheless it is considered רשות הניזק (according to מואל)?! 5
- 2. How do we reconcile the reasons תוספות gives for רב ושמואל respectively, with the reasons the גמרא gives for רב ושמואל?

⁵ See אוצר מפרשי התלמוד # 83.

⁶ See on the 'עמוד ב.

 $^{^{4}}$ יד,א תוס' ד"ה לא לזה.

 $^{^{7}}$ See אילך אילך, ואילך שכתוב, ואילך קח בד"ה ומה שכתוב, ואילך א